

KĘPIASTY (1) ai

A sg f kępiastą.

Sł stp brak, Cn s.v. głowy kępiastej, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

Przymiotnik od „kępa” ‘skupisko gęstych roślin’; tu; porosły gęstymi, kędzierzawymi włosami: Item Jaczek [...] yełth pacholek viřfoký a chodzí wdzykiey dolomye głową ma kápyafthą *LibMal 1543/75v*.

Synonim: *zwikłany*.

Cf **KĘPIATY**, **KĘPISTY**

ZZa